

Анонимизиран текст

Превод

C-768/19 – 1

Дело C-768/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

18 октомври 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Bundesverwaltungsgericht (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

15 август 2019 г.

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в производството по ревизионно обжалване:

Федерална република Германия

Жалбоподател в първоинстанционното производство и ответник в производството по ревизионно обжалване:

SE

[...]

Bundesverwaltungsgericht

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[...]

по административно дело

1. SE,

[...]

[...]

жалбоподател в първоинстанционното производство и ответник в
производството по ревизионно обжалване,

[...][ориг. 2][...]

срещу

Федерална република Германия,

[...]

ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в
производството по ревизионно обжалване,

Заинтересована страна:

Der Vertreter des Bundesinteresses
beim Bundesverwaltungsgericht (Представител на към Федералния
административен съд), [...] 10557 Берлин,

първи състав на Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд)
след съдебното заседание на 15 август 2019 г. [...]

определи:

Спира производството по делото.

На основание член 267 ДФЕС поставя на Съда на Европейския съюз
следните преюдициални въпроси:

1. Когато търсецо убежище лице, което — преди навършване на
пълнолетие от детето му, с което са били членове на, създадено в
държавата на произход семейство и на което дете по подадена от него
преди да навърши пълнолетие молба за закрила е предоставен статут на
лице, ползващо се със субсидиарна закрила, след като е навършило
пълнолетие (наричано по-нататък „ползващото се със закрила лице“) —
влиза в приемащата държава членка на ползващото се със закрила лице
и също подава там молба за международна закрила (наричано по-
нататък „търсещото убежище лице“), следва ли при наличието на
национална правна уредба, в която във връзка с предоставянето на
право на субсидиарна закрила, производно на правото на ползващото
се със закрила лице, се прави позоваване на член 2, буква й) от
Директива 2011/95/ЕС, при разглеждането на въпроса дали ползващото
се със закрила лице е „непълнолетно“ по смисъла на член 2, буква й),
трето тире от Директива 2011/95/ЕС, да се вземе предвид датата [ориг.
3] на приемане на решението по молбата за предоставяне на убежище
на търсещото убежище лице или по-ранна дата, например датата, на
която:

- а) на ползващото се със закрила лице е предоставена субсидиарна закрила;
- б) търсещото убежище лице е подало молбата си за предоставяне на убежище;
- в) търсещото убежище лице е влязло в приемащата държава членка или
- г) ползващото се със закрила е подало молбата си за предоставяне на убежище?

2. В случай че:

- а) решаваща е датата на подаване на молбата,

следва ли в това отношение да се вземе предвид направеното писмено, устно или по друг начин искане за закрила, което е станало известно на националния орган, компетентен да се произнесе по молбата за предоставяне на убежище (искане за убежище), или следва се вземе предвид официално подадената молба за международна закрила?

- б) решаваща е датата на влизането на търсещото убежище лице или датата, на която то е подало молбата за предоставяне на убежище, от значение ли е и обстоятелството дали към тази дата все още не е било постановено решение по молбата за закрила на ползващото се със закрила лице, на което по-късно е било признато право на субсидиарна закрила?

3. а) Какви изисквания следва да се поставят в описаната в точка 1 ситуация, за да представлява търсещото убежище лице „член на семейството“ (член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС), който се намира „в същата държава членка във връзка с молбата за международна закрила“, в която се намира лицето, на което е предоставена международна закрила, и с което лице „вече“ е било създадено семейството „в държавата на произход“? Необходимо ли за тази цел по-специално в приемащата държава членка да е възобновен семейният живот между ползващото се със закрила лице и търсещото убежище лице по смисъла на член 7 от Хартата на основните права или в това отношение е достатъчно само едновременното присъствие на ползващото се със закрила лице и на търсещото убежище лице в приемащата държава членка? Представлява ли единият от родителите член на семейството и когато според обстоятелствата в конкретния случай влизането не е имало за цел действително да се поеме отговорността по смисъла на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС за лице, на което е предоставена международна закрила и което все още е непълнолетно и не е семейно? **[ориг. 4]**

б) Доколкото на въпрос 3, буква а) следва да се отговори в смисъл, че се изисква семейният живот между ползващото се със закрила лице и търсещото убежище лице по смисъла на член 7 от Хартата на основните права да е възобновен, от значение ли е към кой момент е настъпило възобновяването? Следва ли в това отношение да се вземе предвид по-специално обстоятелството дали семейният живот е възобновен в рамките на определен период от време след влизането на търсещото убежище лице, към момента на подаването на молбата от страна на търсещото убежище лице или към момент, в който ползващото се със закрила лице все още е било непълнолетно?

4. Преставя ли търсещото убежище лице да има качеството на член на семейството по смисъла на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС на датата, на която ползващото се със закрила лице навърши пълнолетие и следователно със свързаното с това отпадане на отговорността за лице, което е непълнолетно и не е семейно? При отрицателен отговор на този въпрос: продължава ли да съществува това качество на член на семейството (и свързаните с него права) неограничено във времето и след тази дата или то отпада след определен период от време (при утвърдителен отговор: какъв период от време?) или при настъпването на определени събития (при утвърдителен отговор: кои събития)?

Мотиви:

I

- 1 Жалбоподателят в първоинстанционното производство (наричан по-нататък „жалбоподателят“) иска предоставяне на статут на субсидиарна закрила.
- 2 Жалбоподателят твърди, че е афганистански гражданин. Той е баща на син, роден на 20 април 1998 г. През 2012 г. синът влиза на територията на Федерална република Германия. С окончателно решение от 13 май 2016 г. на Bundesamt (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, Федерална служба за миграцията и бежанците, наричана по-нататък „Bundesamt“) на сина е предоставен статут на лице, ползващо се със субсидиарна закрила, като молбата му за предоставяне на убежище е отхвърлена в останалата ѝ част.
- 3 Жалбоподателят твърди, че през януари 2016 г. влиза по суша във Федерална република Германия. През февруари 2016 г. той поисква убежище, а на 21 април 2016 г. подава официална молба за международна закрила. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Федерална служба за миграцията и бежанците) отхвърля молбите му за признаване на право на убежище и за предоставяне на статут на бежанец [ориг. 5] и съответно за предоставяне на субсидиарна закрила, както и искането му да се установи наличието на забрани за извеждане от страната по смисъла на член 60, параграф 5 и параграф 7, първо изречение от Gesetz über den Aufenthalt, die

Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (Закон за пребиваването, заетостта и интеграцията на чужденците на територията на Федерална република Германия, наричан по-нататък „AufenthG“).

- 4 С обжалваното решение Verwaltungsgericht (Административен съд) разпорежда на ответника в първоинстанционното производство на основание на член 26, параграф 5 във връзка с параграф 3, първо изречение от AsylG да предостави на жалбоподателя статут на лице, ползващо се със субсидиарна закрила в качеството му на родител на непълнолетно неженено лице, ползващо се със закрила. На релевантната в това отношение дата на подаване на молбата за предоставяне на убежище синът на жалбоподателя все още бил непълнолетен. В тази връзка молбата за предоставяне на убежище следвало да се счита за подадена веднага след като компетентният орган бъде известен за искането за убежище на търсещото закрила лице.

- 5 В пряката си ревизионна жалба ответникът в първоинстанционното производство твърди, че е нарушен член 26, параграф 3, първо изречение от AsylG. Според него съгласно член 77, параграф 1, първо изречение от AsylG от определящо значение за преценката на фактическото и правното положение по принцип, както и в случая, е датата, на която е проведено последното съдебно заседание пред съда, разглеждащ делото по същество, или — ако не е проведено такова съдебно заседание — решението на съда, разглеждащ делото по същество, с което се слага край на съответното производство. Член 26, параграф 3 от AsylG не съдържал изрично законоустановено изключение в това отношение. Материалноправните предпоставки по тази разпоредба и структурата ѝ подкрепяли тезата, че при всички случаи право може да черпи само лице, което е все още непълнолетно към момента на признаване на собствения му статут. Разпоредбата служела на интересите от специална закрила на ползващото се със закрила непълнолетно лице, които по принцип съществували само докато това лице било непълнолетно. Дори обаче да следвало да се преценява дали става въпрос за непълнолетно лице към момента на подаване на молбата за предоставяне на убежище от страна на родителя, за целите на тази преценка не бил релевантен моментът на подаване на искането за убежище по същество (член 13 от AsylG), а от значение бил моментът на подаване на официалната молба за предоставяне на убежище (член 14 от AsylG). За да бъде изпълнено установеното в член 26, параграф 3, първо изречение от AsylG изискване за подаване на молба, не било достатъчно компетентният орган, в случая Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, само да знае за искането за убежище. Предпоставка за предоставянето на убежище било наличието на (официална) молба, която можела валидно да бъде подадена до компетентния орган.

II

- 6 Производството по делото следва да бъде спряно и на основание на член 267ДФЕС следва да се отправи преюдициално запитване до Съда на

Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) по [ориг. б] въпросите, формулирани в диспозитива на определението. Тези въпроси се отнасят до тълкуването на член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9; наричана по-нататък „Директива 2011/95/ЕС“).

- 7 1. От определящо значение за преценката от правна страна по националното право е Asylgesetz (AsylG) (Закон за убежището, наричан по-нататък „AsylG“) [...].
- 8 Следните разпоредби на националното право представляват правната уредба, която съгласно този закон е относима към спора:

Член 13 от AsylG

(1) Молбата за предоставяне на убежище се счита за подадена, когато от заявеното писмено, устно или по друг начин желание на чужденеца става ясно, че той търси на територията на Федерална република Германия закрила срещу политическо преследване или че иска закрила срещу принудително отвеждане или срещу друга форма на принудително връщане в държава, в която той е обект на заплахи за преследване по смисъла на член 3, параграф 1 или на заплахи за тежко посегателство по смисъла на член 4, параграф 1.

[...]

Член 14 от AsylG

(1) Молбата за предоставяне на убежище се подава до поделението на Bundesamt, което е прикрепено към центъра за прием на търсещи убежище лица, компетентен за приемането на чужденеца. [...]

[...]

Член 26 от AsylG

[...]

(2) На дете на лице с право на убежище, което към датата на подаване на молбата му за предоставяне на убежище е непълнолетно и не е семейно, се признава право на убежище по негова молба, ако на чужденеца е признато право на убежище с неподлежащ на обжалване акт и не са налице основания за отнемане или оттегляне на този статут.

(3) На родителите на непълнолетно несемейно лице с право на убежище или на друго пълнолетно лице по смисъла на член 2 [ориг. 7], буква й) от Директива 2011/95/ЕС се признава право на убежище по молба на заинтересованото лице, ако:

1. правото на убежище на лицето е признато с неподлежащ на обжалване акт;
2. семейството по смисъла на член 2, буква й) от Директива 2011/92/ЕС вече е било създадено в държавата, в която лицето с право на убежище е преследвано по политически причини;
3. те са влезли в страната преди на лицето да бъде признато право на убежище или са подали молба за предоставяне на убежище незабавно след влизането в страната;
4. не са налице основания за отнемане или оттегляне на статута на лице с право на убежище и
5. имат родителски права спрямо лицето с право на убежище.

Първо изречение, точки 1—4 се прилага по аналогия към братята и сестрите на непълнолетното лице с право на убежище, които на датата на подаване на молбите им са непълнолетни и не са семейни.

[...]

(5) Параграфи 1—4 се прилагат съответно към членове на семейството по смисъла на параграфи 1—3 на лица с право на международна закрила. Статутът на бежанец или субсидиарната закрила заместват правото на убежище. [...]

[...]

Член 77 от AsylG

„(1) По спорове по настоящия закон съдът се основава на фактическото и правно положение към момента на последното съдебно заседание; ако се произнася без предварително съдебно заседание, определящ е моментът на постановяване на решението [...]“.

[...]

- 9 2. Преюдициалните въпроси са от значение за решаването на спора и изискват разяснение от страна на Съда.
- 10 2.1 Преюдициалните въпроси са от значение за произнасянето по искането на жалбоподателя в първоинстанционното производство на основание член 26, параграф 5 във връзка с параграф 3, първо изречение от AsylG да му

бъде предоставен статут на лице, ползващо се със субсидиарна закрила в качеството му на родител на непълнолетно неженено лице, ползващо се със закрила.

- 11 Съгласно член 26, параграф 3, първо изречение от AsylG жалбоподателят в първоинстанционното производство е член на семейството по смисъла на член 26, параграф 5, първо изречение от AsylG, а по смисъла на член 26, параграф 3, първо изречение от AsylG — баща и следователно родител на неженения си син. Синът е лице, ползващо се със субсидиарна закрила по смисъла на член 26, параграф 3, първо изречение от AsylG и член 18 от Директива 2011/95/ЕС. Статутът на лице, ползващо се със субсидиарна закрила, е предоставен с неподлежащ на обжалване акт (член 26, параграф 3, първо изречение, точка 1 от AsylG). В съответствие с член 26, параграф 3, първо изречение, точка 2 от AsylG семейството по смисъла [ориг. 8] на член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС вече е било създадено в Афганистан като държавата, в която синът е изложен на опасност от тежки посегателства по смисъла на член 15 от Директива 2011/95/ЕС. Освен това жалбоподателят е влязъл в страната преди признаването на сина му за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила (член 26, параграф 3, първо изречение, точка 3 от AsylG). Не са налице основания да се приеме, че статутът на сина като лице с право на субсидиарна закрила следва да се отнеме или оттегли (вж. член 26, параграф 3, първо изречение, точка 4 от AsylG), както и че по отношение на личността на жалбоподателя в първоинстанционното производство са налице основанията за изключване по член 26, параграф 4, първо изречение и член 4, параграф 2 от AsylG).
- 12 Молбата на жалбоподателя в първоинстанционното производство за предоставяне на субсидиарна закрила в качеството му на родител би била уважена, ако към релевантния за преценката момент синът е бил непълнолетен по смисъла на член 26, параграф 3, първо изречение от AsylG и жалбоподателят в първоинстанционното производство е имал родителски права спрямо това лице по смисъла на член 26, параграф 3, първо изречение, точка 5 от AsylG.
- 13 С член 26, параграф 3 от AsylG се цели да се осигури транспонирането на член 23, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС [...]. Съгласно тази разпоредба държавите членки гарантират, че членовете на семейството на лицето, на което е предоставена международна закрила, които в лично качество не отговарят на условията за такава закрила, могат да подадат молба за предимствата, посочени в членове 24—35, в съответствие с националните процедури и доколкото това е съвместимо с личния правен статут на члена на семейството. Съгласно изричното препращане, което се съдържа в член 26, параграф 3, първо изречение, точка 2 от AsylG, понятието за семейство и следователно и понятието за член на семейството по смисъла на предвиденото в националното право основание на искането се определя в съответствие с член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС. Съгласно член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС сред „членове[те] на

семейството“ на лицето, на което е предоставена международна закрила, в случаите, когато това лице е непълнолетно и не е семейно, е по-конкретно неговият баща, ако бащата се намира в същата държава членка във връзка с молбата за международна закрила и семейството вече е било създадено в държавата на произход. От текста на нормата не става ясно кой момент е релевантен за преценката дали лицето, на което е предоставена международна закрила, е непълнолетно и дали, и евентуално в какви предели се запазва качеството на баща [ориг. 9] на член на семейството и след навършване на пълнолетие от лицето, на което е предоставена международна закрила.

- 14 2.2 Преюдициалните въпроси изискват разяснение от страна на Съда.
- 15 а) С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи кой момент следва да се вземе предвид в случай като настоящия, за да се прецени дали ползващото се със закрила лице е „непълнолетно“ по смисъла на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС.
- 16 Досега в националната съдебна практика отчасти се приема — в съответствие с общоприложимия в националното процесуално право в областта на убежището принцип, установен в член 77 от AsylG, че датата на приемане на решението по подадената от родителя молба за предоставяне на убежище е релевантна и за преценката дали ползващото се със закрила лице е непълнолетно (като съгласно германската концепция за транспониране молбата на родителя за убежище има за цел винаги да се постигне и идентичната по правните си последици производна закрила на семейството). От друга страна, отчасти се счита за достатъчен фактът, че ползващото се със закрила лице все още е било непълнолетно към момента на подаване на молбата за предоставяне на убежище от родителя. В това отношение в повечето случаи мотивите се основават на изискванията на правото на Съюза и изричното определяне на конкретен момент в хипотезата на производна международна закрила на децата (вж. член 26, параграф 2 от AsylG) се прилага спрямо международната закрила на родителите въпреки липсата на уредба в тази хипотеза.
- 17 От текста на член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС не могат да се направят еднозначни изводи в това отношение в контекста на признаването на субсидиарна закрила в качеството на родител. Обстоятелството, че член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС прави изрично разграничение между глаголните времена минало време (по отношение на предоставянето на международна закрила и на създаденото семейство в държавата на произход) и сегашно време (по отношение на пребиваването, отговорността за ползващото се със закрила лице и непълнолетието), би могло да сочи, че за преценката дали ползващото се със закрила лице е непълнолетно следва да бъде взета предвид актуална дата, например датата на приемане на решението по молбата (за предоставяне на убежище) на родителя. Изискването за наличие на връзка между молбата за предоставяне

на убежище на ползващото се със закрила лице и пребиваването на члена на семейството в приемащата държава членка изглежда също подкрепя тезата, **[ориг. 10]** че най-ранният релевантен момент за преценката дали ползващото се със закрила лице е непълнолетно е след установяването на члена на семейството в страната. Възможно е позоваването на „придружаващите“ търсещото убежище лице членове на семейството в съображение 16, второ изречение от Директива 2011/95/ЕС и принципът (на запазване) на целостта на семейството, закрепен в член 23 и в съображение 18, второ изречение от Директива 2011/95/ЕС, също да подкрепят тази теза от гледна точка на систематиката на Директивата. От телеологична гледна точка принципите на зачитане на висшия интерес на детето, на равно третиране и на правната сигурност, както и на полезното действие на правото на Съюза изглежда опровергават тезата, че преценката дали става въпрос за непълнолетно лице трябва да се извършва към момент, в който процедурата вече е на много напреднал етап. Следователно в случая на чужденци, които вече са навършили пълнолетие към момента на постановяване на решението, предоставянето на субсидиарна закрила на присъединил се впоследствие родител вече не може обективно да гарантира зачитането на висшия интерес на детето.

- 18 Първият преюдициален въпрос, както и останалите въпроси се отнасят до случай, в който на ползващият се със закрила член на семейството, от чийто статут следва да бъде изведен производен статут на закрила, не е признат статут на бежанец, а само му е предоставен статут на лице, ползващо се със субсидиарна закрила. С оглед на определянето на релевантния момент във връзка с това може да се прави разграничение между ползващо се с международна закрила лице, на което е признат статут на бежанец (член 13 и следващите от Директива 2011/95/ЕС), и гражданин на трета държава или лице без гражданство, на който/което е предоставен статут на субсидиарна закрила (член 18 и 19 от Директива 2011/95/ЕС). Що се отнася до признаването на статут на бежанец, в съображение 21 от Директива 2011/95 се уточнява, че признаването на статут на бежанец е декларативен акт. Въз основа на това в точки 53 и 54 от решение от 12 април 2018 г. по дело C-550/16 [ECLI:EU:C:2018:248], постановено във връзка с член 2, буква е) от Директива 2003/86/ЕО, Съдът на Европейския съюз стига до извода, че когато са изпълнени материалните условия след подаването на молба за международна закрила в съответствие с глава II от Директива 2011/95, съществува субективно право на признаване на статут на бежанец, и то дори преди в това отношение да е взето официално решение, поради което за правото на събиране на семейството съгласно член 10, параграф 3 буква а) от Директива 2003/86 не може да е определящ моментът, в който компетентният национален орган вземе официално решение да признае **[ориг. 11]** статут на бежанец на съответното лице. Независимо от въпроса дали съдебната практика във връзка с дефиницията в член 2, буква е) от Директива 2003/86/ЕО следва да се прилага към почти еднаквата дефиниция в член 2, буква л) от Директива 2011/95/ЕС и/или към целостта на семейството, която съгласно член 23 от Директива 2011/95/ЕС следва да
- 10

бъде запазена, по отношение на предоставянето на субсидиарна закрила липсва сходно съображение, в което необходимото предоставяне да е замислено (само или основно) като декларативен акт. За разграничението между обвързването със закрилата на бежанците — при която поради близките семейни връзки, които (продължават да) съществуват, не може да се изключи възможността целенасоченото преследване да се разпростре върху членове на семейството — и обвързването с предоставянето на субсидиарна закрила, може да сочи и обстоятелството, че в тези случаи единият от родителите желае да черпи субсидиарна закрила на семейството от закрилата на детето си, но без за самия него да има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата на произход, би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на член 15 от Директива 2011/95/ЕС. В случая основаната на наличието на семейни връзки презумпция за разпространение на преследването по принцип изобщо не е обоснована.

- 19 б) При отговор на първия преюдициален въпрос в смисъл, че за преценката дали става въпрос за непълнолетно лице е релевантна датата на подаване на молбата за предоставяне на международна закрила, било то от страна на ползващото се със закрила лице, било то от страна на члена на семейството, с буква а) от втория преюдициален въпрос се цели да се изясни допълнителният въпрос дали като дата на подаване на молбата следва да се вземе предвид датата на заявяване на искането за убежище по същество или датата на официалното подаване на молбата за предоставяне на убежище.
- 20 Член 6, параграф 2, първо изречение от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, стр. 60, наричана по-нататък „Директива 2013/32/ЕС“) прави разграничение между подаването и внасянето на молба за международна закрила. Нормата задължава държавите членки да следят за това лице, което е подало молба за международна закрила, да разполага с действителна възможност да внесе своята молба възможно най-скоро. Член 6, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС разрешава на държавите членки да поставят изискване молбите за международна закрила да бъдат подавани лично **[ориг. 12]** и/или на определено място. Член 6, параграф 4 от Директива 2013/32/ЕС се явява изключение от правилото по член 6, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС (решение на Съда от 26 юли 2017 г., Mengesteab, C-670/16 [ECLI:EU:C:2017:587], т. 101). Съгласно тази разпоредба, независимо от член 6, параграф 3 от Директива 2013/32/ЕС, молбата за международна закрила се счита за подадена след като кандидатът подаде формуляр или когато това е предвидено в националното право, след като съответните компетентни органи на заинтересованата държава членка получат официален доклад. В съответствие с член 6, параграфи 2—4 от Директива 2013/32/ЕС за искането за убежище по същество по смисъла на член 13, параграф 1 от AsylG не се изисква определена форма, докато молбата за предоставяне на убежище по смисъла на член 14, параграф 1, първо

изречение от AsylG по принцип следва да се подаде до поделението на Bundesamt. Едва на датата на официалното приемане на искането за убежище от компетентния орган това искане се регистрира и става предмет на административна процедура по реда на правната уредба в областта на убежището.

- 21 В полза тезата, че преценката дали става въпрос за непълнолетно лице, трябва да се извършва към момента на подаването на молбата, би могло да сочи обстоятелството, че член 6 от Директива 2013/32/ЕС оправомощава държавите членки да предвидят подаването на молба и задължава единствено тях да предоставят възможно най-скоро възможност за това, без да се изисква спазването на конкретни срокове във връзка с това. От това следва, че макар да не са предвидени минимални, стандартни или максимални срокове [...], все пак възможността за подаване на молба следва да бъде предоставена незабавно, тоест без виновно забавяне. При все това не е извън всякакво съмнение дали приемането на официалното подаване на молба като релевантното обстоятелство е в съответствие с принципите на равно третиране, на правната сигурност и на полезното действие.
- 22 в) Доколкото за целите на преценката дали ползващото се със закрила лице е непълнолетно следва да бъде взета предвид главно датата на влизане на члена на семейството по смисъла на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС или датата на подаване на молбата за предоставяне на убежище от този член, с буква б) от втория преюдициален въпрос се цели да се изясни дали това важи и когато към този момент все още е нямало произнасяне по молбата за закрила на ползващото се със закрила лице, на което на по-късна дата е било признато право на субсидиарна закрила. **[ориг. 13]**
- 23 г) С буква а) от третия преюдициален въпрос се цели на следващо място да се изяснят общите условия по член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС, съгласно които се изисква членът на семейството да се намира в същата държава членка във връзка с молбата за международна закрила и семейството вече да е било създадено в държавата на произход.
- 24 Във връзка с това е необходимо да се изясни какви материалноправни изисквания поставя член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС към „връзката“ с молбата за международна закрила, към „пребиваването“ в същата държава членка и към наличието на „вече“ „създадено“ семейство в държавата на произход в случай като разглеждания. В това отношение е необходимо по-специално да се изясни дали се изисква семейният живот по смисъла на член 7 от Хартата на основните права между ползващото се със закрила лице и члена на семейството, в случая единия от родителите, да е бил възобновен в приемащата държава членка или за да се приеме, че е налице качеството на член на семейството, е достатъчно само едновременното пребиваване на ползващото се със закрила лице и на члена на семейството в приемащата държава членка.

- 25 Съгласно текста на член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС е логично да се приеме, че елементите „пребиваване във връзка с молбата за международна закрила“ и „създаденото вече семейство в държавата на произход“ означават, че едновременното пребиваване на ползващото се със закрила лице и на члена на семейството му в приемащата държава членка само по себе си не е достатъчно. Изискването за създадено вече семейство в държавата на произход се основава на предположението, че като общо правило близостта на членовете на семейното ядро до релевантните за закрилата събития в държавата на произход е свързана с потенциален риск за самите членове на семейството (вж. съображение 36 от Директива 2011/95/ЕС). Указание в тази насока би могла да бъде и систематиката на Директивата, с оглед на която е необходимо да се разгледат член 23 и съображения 16, 18 и 19 от Директива 2011/95/ЕС. Член 23, параграф 1 от Директива 2011/95/ЕС има за цел запазването на целостта на семейството. Член 23, параграф 5 от Директива 2011/95/ЕС разширява приложното поле на този член, като предвижда, че освен по отношение на членовете на семейството, посочени в параграф 2, буква й), той се прилага и по отношение на други близки роднини, които живеят заедно като част от семейството към датата на напускане на държавата на произход и които към този момент следователно са били изцяло или основно на издръжка на лицето, на което е предоставена международна закрила. От двете разпоредби [ориг. 14] следва, че член 23 от Директива 2011/95/ЕС има по-специално за цел да се осигури закрилата на членовете на семейството, които са на издръжка, и преди всички на непълнолетните деца. С оглед на постигането на тази цел за осигуряване на закрила разпоредбата поставя в по-благоприятно положение и попадащите в нейния обхват други членове на семейството. Това тълкуване на нормата изглежда се подкрепя от съображения 18 и 19 от Директива 2011/95/ЕС. Съображение 18 от Директива 2011/95/ЕС изисква от държавите членки да отдават първостепенно значение на висшия интерес на детето, като в тази връзка по-специално се позовава на принципа за целостта на семейството. Съгласно съображение 19 от Директива 2011/95/ЕС е необходимо да се разшири понятието „членове на семейството“, за да се вземат предвид различните конкретни обстоятелства на зависимост и специалното внимание, което да бъде отделено на висшия интерес на детето. Съображение 16 от Директива 2011/95/ЕС, от което е видно, че Директивата има за цел да гарантира пълното зачитане на човешкото достойнство и правото на убежище на лицата, подали молба за убежище, и на „придружаващите“ ги членове на тяхното семейство, също не опровергава възможността за тълкуване, което предполага с оглед на висшия интерес на детето да се възстанови целостта на семейството при действително упражняване на родителските права; в това отношение настоящият съдебен състав не пренебрегва факта, че думата „придружаващи“ може да се схваща и в по-широк смисъл (вж. относно схващането на понятието „придружаване“ в контекста на правото относно гражданството на Съюза [...]решение на Съда от 16 юли 2015 г., Singh и др, C-218/14 [ECLI:EU:C:2015:476], т. 54). От телеологична гледна точка има

основания да се смята, че като ограничава понятието за членове на семейството до членовете на семейното ядро (родителите и непълнолетните им деца), като установява „връзка с молбата за международна закрила“ и като прави връзка със „създаденото вече семейство в държавата на произход“, член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС изисква да е възобновен семейният живот между членовете на семейството по смисъла на член 7 от Хартата на основните права. Член 7 от Хартата на основните права трябва да се разглежда освен това във връзка със задължението да се вземат предвид висшите интереси на детето, признати в член 24, параграф 2 от нея, и като се съобрази необходимостта едно дете да поддържа редовно лични отношения с двамата си родители, изразена в параграф 3 от същия член (решение на Съда от 6 декември 2012 г., C-356/11 и C-357/11, [ECLI:EU:C:2012: 776], т. 76). Наред с наличието на правни връзки семейният живот се характеризира и с наличието на фактическа цялост на семейството (вж. ЕСПЧ, решение от 2 ноември 2010 г., Yigit с/у Турция, [ориг. 15], жалба № 3976/05, [ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD000397605], § 93) и на тесни семейни връзки между родителите и непълнолетните им деца [...]. В този ред на мисли според запитващата юрисдикция биха възникнали опасения, ако се приеме, че са налице условията по член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС и в случая, когато целта на пребиваването на родителя молител в приемащата държава членка с оглед на обстоятелствата на конкретния случай не се състои поне и в това да се поеме отговорността за ползващото се със закрила непълнолетно несемейно дете.

- 26 д) Буква б) от третия преюдициален въпрос е свързана с буква а) от третия преюдициален въпрос и има за цел да се изясни моментът, който е релевантен за преценката дали е налице възобновяване на семейния живот по смисъла на член 7 от Хартата на основните права между ползващото се със закрила лице и единия от родителите в приемащата държава членка.
- 27 Според запитващата юрисдикция едва ли би било в съответствие с описаните в буква г) цели на член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС, ако търсещото убежище лице би могло да се позовава на възобновяването на семейния живот, за да обоснове качеството си на член на семейството, без каквото и да било ограничение във времето. В този смисъл елементът „във връзка с молбата за международна закрила“ би могъл да сочи, че член 2, буква й) от Директива 2011/95/ЕС изисква фактическата цялост на семейството да бъде възстановена в определен период от време след влизането.
- 28 Изразът „носи отговорност“ и думата „непълнолетно“ в член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС навеждат освен това на извода, че към релевантния момент на възстановяване на целостта на семейството в приемащата държава членка ползващото се със закрила лице трябва да е било все още непълнолетно по смисъла на член 2, буква к) от Директива 2011/95/ЕС.

- 29 е) С четвъртия преюдициален въпрос се цели да се изясни дали качеството на търсещото убежище лице на член на семейството по смисъла на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС се прекратява с навършването на пълнолетие от ползващото се със закрила лице и със свързаното с този факт отпадане на отговорността за лице, което е непълнолетно и не е семейно. **[ориг. 16]**
- 30 Член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС гласи, че бащата на лицето, на което е предоставена международна закрила, е член на семейството, когато лицето е непълнолетно, бащата се намира в същата държава членка във връзка с молбата за международна закрила и семейството вече е било създадено в държавата на произход. Обвързването на качеството на член на семейството с ограничения в член 2, буква к) от Директива 2011/95/ЕС период на непълнолетие на ползващото се със закрила лице, както и преследваната с член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС цел да се осигури закрила на висшия интерес на детето биха могли да подкрепят тезата, че качеството на бащата на член на семейството по смисъла на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС отпада с навършването на пълнолетие от ползващото се със закрила лице.
- 31 Ако качеството на бащата на ползващото се със закрила лице на член на семейството по смисъла на член 2, буква й), трето тире от Директива 2011/95/ЕС по принцип се запазва и след навършването на пълнолетие от детето, следва да се изясни дали това качество отпада в определен момент или при настъпването на определено събитие — освен в случая на извеждане на бащата от приемащата държава членка или прекратяване на статута на лице, ползващо се със закрила на детето.
- 32 [...] [Правомощие да се отправи преюдициално запитване]
- [...]